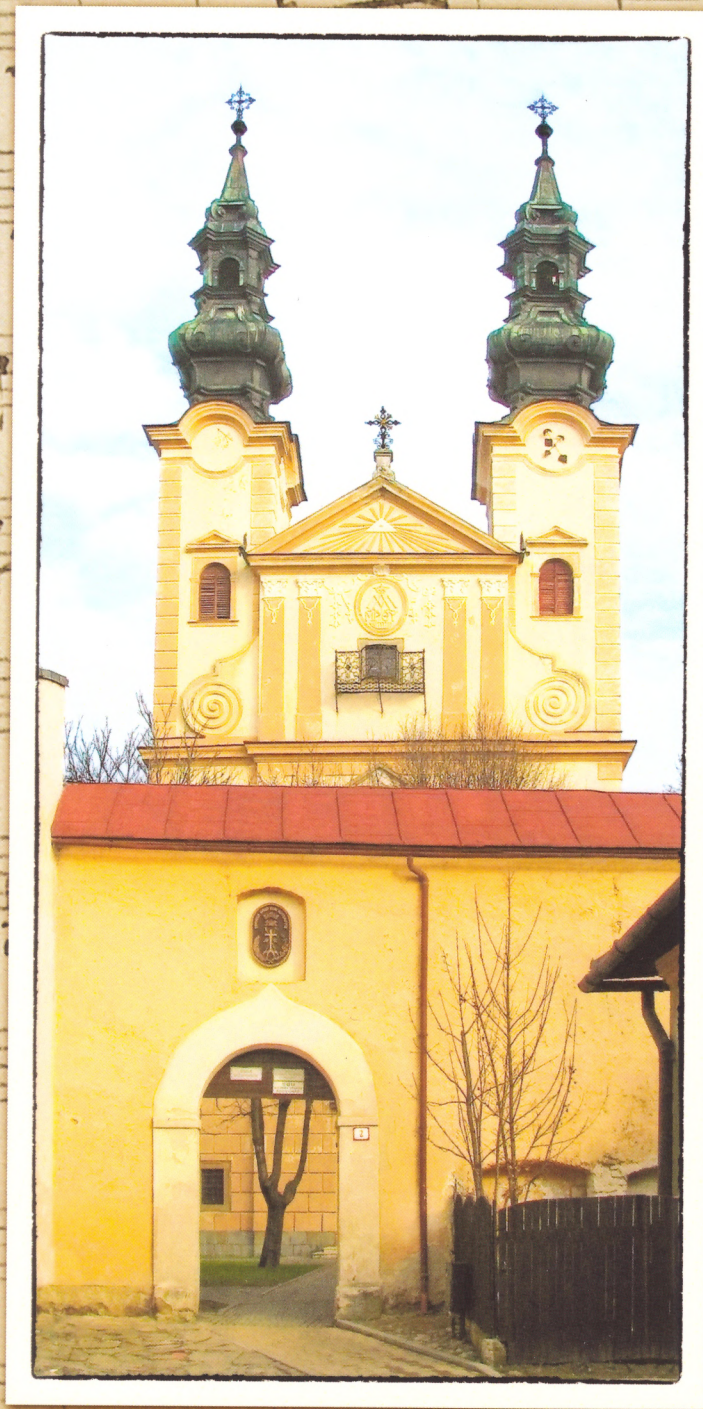
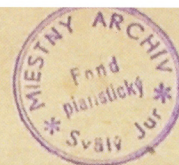

Tempo Largo.

Violino Secondo.

P. BENEDICTUS (WEBER) SCHP
(JAN) ENGEL

SYNFFONIA IN C

Fontes Polyphoniae Ecclesiae

P. Benedictus [Weber] SchP

[Jan] Engel

Synfonia in C

Opracowanie i wstęp

ks. Dariusz Smolarek SAC

APOSTOLICUM 2017

Źródła

Štátny Archív v Bratislave – pobočka Modra: rękopisy sygn. H-624, sygn. H-750

Fotografia na okładce: dawny kościół klasztorny oo. pijarów w Podolińcu,
zdjęcie ze zbiorów ks. D. Smolarka

ISBN 978-83-7919-073-7

APOSTOLICUM

Wydawnictwo Księży Pallotynów

Prowincja Chrystusa Króla

ul. Wilcza 8, 05-091 Ząbki

tel. 22 771-52-30, 14; fax 22 771-52-26

sklep@apostolicum.pl

księgarnia internetowa: www.apostolicum.pl

Druk i oprawa : Drukarnia APOSTOLICUM, Ząbki

WSTĘP

1. Muzyka instrumentalna w ośrodkach kościelnych XVIII wieku

Wiek osiemnasty był czasem rozkwitu muzyki instrumentalnej, a grano ją na dworach królewskich, książęcych, w salonach, na koncertach publicznych, a także w kościołach¹. Potwierdzeniem tej tezy są zbiory nut – zachowane najczęściej w postaci rękopisów – zawierające tego rodzaju utwory. Znaczna liczba osiemnastowiecznych zasobów z kompozycjami instrumentalnymi pochodzi z różnych klasztorów oraz kościołów diecezjalnych. Znajdują się one obecnie w wielu europejskich archiwach, np. w Austrii, Szwajcarii, Niemczech, Czechach, na Słowacji i Węgrzech². Zjawisko wykonywania muzyki instrumentalnej w ośrodkach kościelnych było w owym czasie dość powszechne i nie ominęło również polskich klasztorów i świątyń. Dowodem są zachowane muzykalia z utworami instrumentalnymi, które wykonywały kapele muzyczne, m.in. paulińska na Jasnej Górze w Częstochowie, dominikańska w Gidlach, cysterska w Krakowie-Mogile, benedyktynek w Sandomierzu i w Staniątkach, jezuicka w Świętej Lipce, parafialna w Grodzisku Wielkopolskim czy Rakowie Opatowskim, katedralna w Gnieźnie. W archiwach kościelnych przechowywane są kompozycje instrumentalne ówczesnych twórców działających w wielu ośrodkach europejskich: Pradze, Dreźnie, Berlinie, Mannheimie, Wiedniu, Londynie, Neapolu, Rzymie, Wenecji, Mediolanie³. Repertuar był przeznaczony na niewielką obsadę instrumentalną, która składała się z dwojga skrzypiec, altówki (altowiola), basu (partia wykonywana również na organach). Do tego dodawano parę lub dwie pary instrumentów dętych, najczęściej rogów, obojów lub fletów. Rzadziej były to utwory przeznaczone na instrument solo czy duet. Zdarzały się tria. Kompozycje nosiły tytuły: *symphonia*, *synfonia*, *sinfonia*, *divertimento*, *quadro*, *terzetto*. W repertuarze przewijały się także różnego rodzaju tańce (polskie jak i zagraniczne) zwane *saltus*⁴.

¹ B. Stróżyńska, *Symphonia w XVIII-wiecznej Polsce. Teoria, repertuar, cechy stylistyczne*, Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów: Łódź 2015, s. 84.

² D. Smolarek, *Muzyka instrumentalna w XVIII-wiecznych kościelnych ośrodkach muzycznych*, w: *Forum muzykologiczne 2012–2013 „Musica ecclesiastica – vetus et nova”*. Materiały z 42 Konferencji Muzykologicznej Związku Kompozytorów Polskich „Musica ecclesiastica – vetus et nova”, Opole – Nysa, 23 – 25 października 2013 r., red. B. Bolesławska-Lewandowska, P. Gancarczyk, Sekcja Muzykologów Związku Kompozytorów Polskich: Warszawa 2013, s. 7-21.

³ D. Smolarek, *Kompozytorzy muzyki instrumentalnej zachowanej w Archiwum Opactwa Cystersów w Krakowie-Mogile. Problem atrybucji*, „Roczniki Teologiczne”, t. 63 (2016), z. 13, s. 173-202.

⁴ Zob. B. Stróżyńska, *Symphonia w XVIII-wiecznej Polsce*, Łódź 2015; M. Walter-Mazur, *Figurą i fraktem. Kultura muzyczna polskich benedyktynek w XVII i XVIII wieku*, Wydawnictwo Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk: Poznań 2014.

Synfonia in C

Allegro

P. Benedictus [Weber] SchP

[Jan] Engel

Oboe 1

Oboe 2

Cornu 1

Cornu 2

Violino 1

Violino 2

Altoviola

Basso

p

Tempo giusto

Tempo giusto

Alle[gro]